

Çocuğunuzu Yargılamayın

Verimli ve başarılı bir okul hayatı için öğretmen, çocuk ve ailenin işbirliği içinde olması gereklidir.

Çocuk sınıfın diğer üyeleri olan yaşıtı öğrenci arkadaşları ile sosyalleşmektedir. Okul aynı zamanda yaşamdaki ilişkileri ve dengeleri öğrenme mekanıdır. Bir çocuk için tanımadığı çocuklarla ve tanımadığı öğretmeni ile bir araya gelmek ciddi kaygı sebebi oluşturabilir.

Okula gitme konusunda ödün verilmemeli, mutlaka okula gitmesi sağlanmalıdır. Bu, çözümün yarısıdır. Çocuğa, okulun amacını açıklamak, okula gitmesi konusunda ailenin tüm fertlerinin kararlı ve tutarlı olması işe yarar. Okula gitmemesi halinde, yapılan çalışmalardan geri kalacağı ve bunun kendisi için bazı aksaklıklara yol açacağı anlatılmaya çalışılmalıdır.

Öğrenme Stilini Keşfedin

HERKES öğrenebilir ama herkes aynı şekilde öğrenemez. Öğrenme stilleri, her öğrencinin yeni ve zor bir bilgiyi öğrenirken kendine özgü ve farklı bir şekilde kullandığı yollardır. Bu sayede öğrenciler sahip oldukları kişilik özelliklerine, algısal, sosyolojik, fizyolojik, duygusal tercihlerine göre öğrenirler. Ders işleyişleri de her öğrenciyi hitap edecek şekilde sarmal bir düzende işlenir. Bir çocuğun öğrenme stilini belirleyip gerekli düzenlemeleri yaparak, başarısı artırılabilir. Öğrencilerin öğrenme stilleri belirlendikten sonra ders işleyişleri öğrencilerin algısal tercihlerine (görsel, işitsel, kinestetik, dokunsal) ve psikolojik tercihlerine (global- analitik) göre şekillendirilerek tam öğrenme gerçekleştirilmektedir.

Baskı yapmaktan kaçının!

ANNE-BABALARIN okul ve ders ile ilgili konularda eleştirel ve baskıcı tutumlardan uzak durmaları gerekir. Çocuğun ödevlerini zamanında yapmaması, derslerine çalışmaması durumunda sürekli yargılanması, sorgulanması ve eleştirilmesi çocuğun hem derslerinden soğumasına, hem okula karşı negatif duygular beslemesine neden olur. Sürekli çocuğu aşağılayarak ya da yargılayarak, suçlayarak sorumluluk sahibi olmadığını dile getirmek ne çocuğa ne de aileye bir şey kazandırmaz. Ayrıca, anne-babaların unutmaması gereken başka bir şey de, ders konusunda anne-babanın sorumluluk almasının çocukta şu tip bir düşünce gelişebileceğidir: "Nasılsa annem-babam sorumluluk alıyor, dolayısıyla benim sorumluluk almama gerek yok, ya da nasılsa ben bu sorumluluğu alabilecek kadar güvenilir bir kişi değilim, ya da sorumluluğu üstlenecek kadar büyük değilim, becerikli değilim, annembabam bu sorumluluğu verebilecek kadar bana güvenmiyor, demek ki ben güvenilir bir insan değilim." Bu tip bir düşünce de çocuğun kendine olan güveninin azalmasına, kendisiyle ilgili kararları kolay verememesine ve yaşamıyla ilgili görev ve sorumlulukları yerine getirememesine neden olur.

Ödev Sorumluluğu

Okul hayatında başarılı olmak için, çocukların görev ve ödevleri ile ilgili sorumluluk almayı öğrenmiş olmaları gerekir. Bunların başında da düzenli ders çalışma alışkanlığı edinme ve ödevlerin eksiksiz, zamanında yapılması gelir. Çalışma alışkanlığı, çocukların öğrenebileceği bir yaşam becerisidir. Ancak okuldan gelir gelmez derse oturtulmak yerine çocuğun biraz dinlenmesi sağlanmalıdır. Okul sonrasında çocuğun yapacakları ve süresini anne-baba, çocuğun yaşına, gelişimine, öğrenme stiline, fizyolojik ve çevresel ihtiyaçlarına göre planlanmalıdır. Ancak anne-babaların aşırı baskıcı tutumları, yol göstermeye yönelik değil de genellikle yaptırımcı uygulamalarla çocuklarını ödevlerini yapmaya zorlamaları anne-baba- çocuk ilişkisini çoğu zaman zedelemekte ve bir inatlaşma dönemine girilmektedir. Başarılı, doyumlu ve sosyal bireyler yetiştirmede en önemli etken çocukların derslere, çeşitli sosyal aktivitelere, oyuna, kitap okumaya, arkadaşlık ilişkilerine yönelik zaman ayırmaları ile mümkündür. Her anne baba çocuklarının ödevleri ile ilgilenmelidir. Onların sorunlarına yardımcı olmak, beraber sorunların üstesinden gelmek çocukların hoşlarına gitmektedir. Ödevlerinde anlamadıkları yerlerde yardım isteyebilecekleri söylenmeli, yol gösteren kişi olunmalıdır.